

ПАСХАЛНО СЛОВО

*„Господи, вкусил си смърт с плътта Си,
а със Своето възкресение си отсякъл
горчилката на смъртта и си укрепил човека срещу нея“
(Четвърта неделя след Пасха, седален на утренията.)*

Възлюбени във възкръсналия наш Спасител братя и сестри, чеда на светата
Православна Църква!

Както благовести свети Симеон Нови Богослов, „по безпределната Божия милост се открива велик и изумителен промисъл Божий – душата възкръсва в този живот, а тялото умира..., но ще бъде въздигнато при общото възкресение...; смъртта не е отменена и не е бездействена в сегашния живот, а е потъпкана и презирана“. Само възкръсналата душа, само пребъдващият в Христос човек може да бъде укрепен срещу смъртта, така че да не вкуси нейната горчилка. Да, и Христовите чеда минават през дверите на телесната смърт като всички човеци. Но за тия, които умират в Христос, смъртта не е безнадеждна горест, а раждане за нов живот, завръщане в дома на Отца, в който Христовият човек, новият човек ще влезе радостно в пълнотата на своята обновена природа след възкресението на мъртвите. Неслучайно древните християни са празнували смъртта на

мъчениците като раждане за нов живот във вечността. След смъртта и възкресението на Богочовека гробът не е мрачен, защото Господ го осия с несътворена светлина; гробът не всява страх и ужас, защото е не край на живота, а раждане и начало на вечен живот с Христос и в Христос; гробът не е последното място на земното ни изгнание, а последна врата по пътя към небесното отечество. Тази истина не е почерпена от един или друг източник на човешки опит – на скръбния човешки опит, притиснат между пределите на раждането и смъртта. Неин извор е Сам въплътеният Бог Син, Второто Лице на Троициния Бог, Богочовекът Христос, Умрелият, Възкръсналият, Възкресителят.

Както възпява Църквата, властта на смъртта е „предварително разрушена“ и в този смисъл е обезсилена, потъпкана, презряна, умъртвена: „Със Своята смърт отнапред си разрушил властта на смъртта, Христе, а със Своето възкресение си дал на човеците живот“¹. Но плътно прилепналият към земното човек дори да осъзнава себе си като християнин, трудно попива в дълбочина смисъла, силата на тия думи – те могат да го впечатлят като красиво църковно-поетично слово, но сетне бързо се губят в хаоса от разнородни мисли и чувства, лесно потъват в тъмата на маловерието, малодушието, съмненията, колебанията. С победната сила на Христовото Възкресение се изпълва християнинът, който желяе да се прилепи към Своя Спасител и Господ, бори се да живее според своята вяра, прегръща благовестието за обезсилената, за „отнапред разрушената“ смърт. И тази възкресна сила отнема горчилката на смъртта, побеждава ужаса от смъртта, поразява стаената в греха духовна смърт, превежда християнина от смърт към живот. Ражда у него живот, който не се изчерпва с познатото ни опит преходно съществуване в този свят. Да, силата на Христовото възкресение ражда живот с неумиращи плодове – святи мисли, святи чувства, святи

¹ Сряда на четвърта седмица след Пасха, стихира на вечернята (на „Господи въззвах“).

дела, ражда живот, който е неподвластен на смъртта, живот, който блика от живоносния Гроб на въплътеното Слово. С дара на този живот възкръсналият Богочовек укрепява човека, изцелява го от страха пред лицето на телесната смърт. Възкръсналият и Възкресителят, вечно Живият и Животворящият Христос Бог възкресява душите на верните Си следовници в този временен живот, за да станат те вместилище на вечния живот още тук сред отлитащите мигове на времето, за да пребъдват в Своя Възкресител и до гроба, и подир гроба, и сега, и всякога, и в безкрайността на бъдещия век. Амин!

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ! ВОИСТИННУ ВОСКРЕСЕ!

*†Триадицкий митрополит Фотий,
Предстоятел на Българската Православна
Старостилна Църква*

Пасха Господня, 2016 г.